

фінансово і організаційно підтримують територіальну систему надання соціальних послуг. Тому погіршення позицій чи закриття (скорочення) виробництва на цих металургійних підприємствах негативно позначиться не тільки на самих підприємствах, а й на соціально-економічному становищі регіонів. Це обумовлює їх вимушеність мати на своєму балансі соціальні й інфраструктурні об'єкти та утримувати надлишкову чисельність персоналу, що сприяє додатковому навантаженню на фонди оплати праці.

Невеликі металургійні підприємства які належать переважно до переробної та «малої металургії», не мають повних технологічних циклів виробництва. А відсутність стратегії розвитку на цих підприємствах робить їх особливо залежними від коливань на внутрішньому та зовнішньому ринках збуту (80% всього металургійного виробництва експортоорієнтоване, а на деяких підприємствах обсяг експорту складає до 95-100% від загального обсягу виробництва).

Малі підприємства є інвестиційно непривабливими так як мають низьку продуктивність праці, значний ступень зношеності більшості основних фондів (понад 65%), низький рівень завантаження виробничих потужностей підприємств (не більше 58,8%), високу собівартість [6]. Так, інвестиції на 1 тону сталі на малих підприємствах складають 146 грн., що у 2,58 рази менше ніж на провідних підприємствах металургійного виробництва, а рентабельність діяльності є нижчою на 7%.

Різні організаційно-технічні умови функціонування підприємств, специфіка технологічних процесів на кожному підприємстві, обумовлюють необхідність групування підприємств за певними ознаками з метою визначення спільних особливостей та тенденцій розвитку. Це надасть можливість запропонувати диференційований підхід при розробці науково-методичних рекомендацій та пропозицій для вітчизняних підприємств металургійного виробництва.

Література

1. «Пріоритети та важелі модернізації металургійної галузі України». Аналітична записка. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/886/>.
2. Кулик І. М. Сучасний стан та основні фактори розвитку чорної металургії в Україні / І. Кулик // БІЗНЕСІНФОРМ. – 2012. – № 5. – С. 116-121.
3. Офіційний веб-сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>.
4. Татар М.С., Гребенікова О.В. Аналіз індикаторів конкурентоспроможності металургійних підприємств України / М.С. Татар, О.В. Гребенікова // Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики 2011. – №4 (16). – С.28-40.
5. Шикова Л.В. Аналіз розвитку гірничо-металургійного комплексу України на сучасному етапі / Л.В. Шикова // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності: збірник наукових праць / ПДТУ. – Маріуполь, 2011. – Т. 3. – С. 282-286.
6. Мазур В. Металургія України: стан, конкурентоспроможність, перспективи [Електронний ресурс] // В. Мазур / Дзеркало тижня. – 2010. – №8. – Режим доступу: http://dt.ua/ECONOMICS/metalurgiya_ukrayini_stan_konkurentospromozhnist_perspektivi-59365.html.

Шупанова Е.С., Хоменко Я.В., д.э.н., проф.

ГВУЗ «Донецкий национальный технический университет»

ЗЕЛЕНЕ ІНВЕСТИЦІЇ – ПРИОРИТЕТ СОВРЕМЕННОГО ИНВЕСТИРОВАНИЯ

Екологічний кризис заставил прогрессивное человечество искать новые пути его преодоления. Глобальное потепление и увеличенные цены на нефть заставили мировое сообщество искать замену ископаемому топливу более новыми и более чистыми источниками энергии. Много компаний в мире начали рассматривать солнечную энергию, геотермическую энергию и энергию ветра, как альтернативы нефти и газу. Эти компании, которые изучают альтернативные источники энергии, являются ведущими компаниями, в

которых можно сделать зеленые инвестиции.

В общем, «зеленые» инвестиции представляют собой практику инвестирования в компании, которые поддерживают или предоставляют экологически чистые подходы и продукты. Эти компании часто поощряют и получают прибыль от внедрения новых технологий, которые стимулируют переход от углеродной зависимости к более устойчивым альтернативам [1].

Инвесторов в «зеленую» энергию можно условно разделить на две группы, с очень разными стратегиями вложений. К первой группе относятся в основном инфраструктурные фонды, покупающие уже построенные проекты, например солнечные станции и ветропарки. Эти инвесторы заинтересованы в стабильном годовом доходе. Вторая группа вкладчиков – это венчурные фонды, инвестирующие в компании, разрабатывающие новые энергетические технологии. Эти инвестиции гораздо более рискованные, фонды покупают доли в технологических компаниях, надеясь продать их через несколько лет и заработать на росте.

На данный момент инвестиции в «зеленую» энергетику наиболее активно осуществляет Китай: на его долю приходится около половины всех ветряных турбин и солнечных панелей в мире. За Китаем следует Германия, где большая часть инвестиций – около 81% приходится на солнечную энергетику. Большое распространение в Германии получили небольшие солнечные панели, устанавливаемые, например, на крышах частных домов. Вслед за Германией по объемам инвестиций в альтернативную энергетику идут США большая часть этих инвестиций – 43% приходится на энергию ветра, на солнечную энергию приходится 25%, на биотопливо – 17%. США остаются мировым лидером по венчурным инвестициям в разработку новых технологий [2].

Помимо инвестиций в энергетику «зелеными» считаются инвестиции в строительном секторе экономики: производство экологически чистых строительных материалов и энергоэффективных услуг в мире строительства и архитектуры. Зеленые строительные материалы включают энергосберегающее стекло, изоляцию, освещение и другие. Перерабатывающие и энергосберегающие компании также подпадают под этот сектор. Помимо вышеперечисленного, к «зеленым» относятся инвестиции в органическое земледелие, «зеленые» удобрения, здравоохранение и фармацевтику.

Следует отметить, что специалистами компании Ernst&Young был составлен рейтинг наиболее привлекательных стран для «зеленых» вложений, который базируется на приспособленности инфраструктуры страны для внедрения новых технологий альтернативной энергетики. Первое место занял Китай, второе и третье делят США и Германия, на четвертом – Индия, пятом – Великобритания. Среди 40 стран Украина заняла 29 место – показатель ниже среднего, однако Украина – единственная страна постсоветского пространства, представленная в списке [3].

В настоящее время в Украине действует Государственное Агентство Экологических Инвестиций (Госэкоинвестагентство Украины), которое является центральным органом исполнительной власти, деятельность которого направляется и координируется Кабинетом Министров Украины через Министра экологии и природных ресурсов Украины, и входит в систему органов исполнительной власти и в пределах компетенции обеспечивает реализацию государственной политики в сфере регулирования негативного антропогенного воздействия на изменение климата и адаптации к его изменениям и выполнения требований Рамочной конвенции Организации Объединенных Наций об изменении климата и Киотского протокола к ней. В данный момент деятельность данного агентства направлена на 551 проект в сфере «зеленого» инвестирования, касательно здравоохранения и строительства. Проекты распределены на секции соответственно административному делению Украины на области, а также в некоторые государственные ведомства.

Таким образом, можно сказать, что «зеленые» инвестиции становятся более популярными, поскольку большие компании присоединяются к гонке за экологически чистой энергией и другим безвредным для окружающей среды продуктам, которые защитят планету. Зеленые инвестиции теперь могут оказаться очень выгодными, поскольку эта

инвестиционная область была спроектирована, чтобы приносить доход в краткосрочном и среднесрочном периоде. Существует множество отраслей для «зеленых» инвестиций, инвестирование которых поддерживается государственным сектором экономики. Украина также не осталась в стороне от прогрессивных направлений в инвестировании и в настоящее время в Украине внедряется все больше «зеленых» инвестиционных проектов, которые стимулируются государством.

Литература

1. Keane, Robert F. "The Green Advisor: SRI & Green Investing Grow Up". Investment Advisor. 1 November 2009.
2. Inderst, G., Kaminker, Ch., Stewart, F. (2012), "Defining and Measuring Green Investments: Implications for Institutional Investors" Asset Allocations", OECD Working Papers on Finance, Insurance and Private Pensions, No.24, OECD Publishing.
3. Навстречу «зеленой» экономике: пути к устойчивому развитию и искоренению бедности, ЮНЕП, 2011 г. [Электронный ресурс] — Режим доступа. <http://www.un.org/ru/development/sustainable/ger_synthesis.pdf>.

Янченко Л.В.

*Обласний комунальний вищий навчальний заклад
«Інститут підприємництва «Стратегія»*

МАТЕМАТИЧНИЙ АПАРАТ МОДЕЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ

Глибокі соціально-економічні перетворення в агропромисловому комплексі України, вимагають застосування нових методів ведення господарства, спрямованих на оптимізацію використання ресурсів та покращення соціально-економічних показників.

Сучасні методи оптимізації виробництва, в тому числі й у аграрному секторі економіки України, неможливі без застосування економіко-математичних моделей. На підприємства агропромислового комплексу України впливає велика кількість факторів зовнішнього середовища. Усе це формує область невизначеності умов, на базі яких приймаються рішення, тому використання сучасних методів оптимізації діяльності підприємств у аграрному секторі економіки неможливе без застосування економіко-математичних моделей. Проте окремі питання вимагають подальшого опрацювання. Метою дослідження є розробка методологічних засад оптимізації процесів відтворення у сільськогосподарському виробництві, узагальнення існуючих та розробка нових економіко-математичних моделей для обґрунтування тактичних і стратегічних рішень у сучасному сільському господарстві. Економіко-математична модель оптимізації галузевої структури виробництва (процесів відтворення) повинна бути побудована на базі поетапної задачі стохастичного програмування з імовірнісними обмеженнями. Вона є більш адекватною конкретним виробничим умовам та відображає особливості виробництва, пов'язані з коливанням випадкових величин. Також слід розробити концепцію економіко-математичного моделювання виробничо-фінансових програм сільськогосподарського підприємства, а саме обґрунтувати необхідність урахування стохастичної природи сільськогосподарського виробництва та, відповідно, побудови моделей з урахуванням ймовірнісних характеристик; необхідність оптимізації діяльності окремого підприємства як господарюючого суб'єкта, збору та обробки статистичних даних по господарствах; урахування ризику реформ на сучасному етапі; економіко-математичні моделі, що дозволяють оптимізувати етапи виробництва продукції та галузеву структуру сільськогосподарського підприємства. Процес відтворення має два напрями: відтворення за вартісними параметрами та фізичне оновлення виробничих засобів. Процес відтворення основних виробничих засобів за вартістю завжди супроводжується процесом відтворення в натурально-речовій формі, що має дві фази: формування (або відновлення) та знос.

Відповідно з цими положеннями розроблена оптимізаційна модель використання кредитних ресурсів для поповнення запасів, припасів і розвитку виробничих засобів